

53.
JIRÁSKŮV
HRONOV

53.
JIRÁSKŮV
HRONOV

FESTIVAL ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ
ČINNOSTI 1983

NA POČEST

35. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA
A LIDOVÝCH MILICÍ

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ

53.

JIRÁSKŮV HRONOV

**30. červenec - 6. srpen
1983**

Program v Jiráskově divadle

PÁTEK 29. 7. 20.30 hod. v předvečer zahájení	E. F. Burian — HRA O DOROTĚ Dramatický odbor A. Jirásek Kulturního klubu ROH ÚPICE, režie Petr Kracík. Patronát — Jednota, spotřební družstvo, Hronov.
SOBOTA 30. 7. 16.30 hod. 19.30 hod.	Alois Jirásek — JAN ROHÁČ Divadelní soubor SZK ROH MAJ HRONOV, režie Josef Vavříčka. Patronát - ČKD Praha, oborový podnik, závod Hronov.
NEDĚLE 31. 7. 16.30 hod. 19.30 hod.	B. Hrabal, V. Nývlt OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY Divadelní soubor KRUH 10 Domu kultury ROH HRÁDEK NAD NISOU, režie dr. Jitka Stuchlíková. Patronát - Elton, národní podnik, Nové Město nad Metují.
PONĚLÍ 1. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	Fráňa Šrámek — ZVONY Divadelní soubor JIŘÍ KaSS PODEBRADY, režie Jan Pavlíček. Patronát - Státní statek Teplice nad Metují.
STŘEDA 3. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	Jan Werich, Jiří Voskovec HELENKA JE RÁDA aneb SLAMĚNÝ KLOBOUK Divadelní studio DOSTAVNÍK ZK ROH železničářů PREROV, režie Ivo Kolařík. Patronát - Kovopol, národní podnik, Police nad Metují.
PÁTEK 5. 8. 16.30 hod.	Milan Calábek — KRÁSNÁ FRANTIŠKA aneb STRAŠNÉ REJDY MOŘCKÝCH VRAHŮ Malá scéna OKS a LŠU GOTTWALDOV, režie Ant. Navrátil. Patronát - Veba, národní podnik, závod Broumov - Olivětín.

Slavnostní zahájení
V SOBOTU 30. ČERVENCE 1983 V 16 HODIN
před Jiráskovým divadlem v Hronově

PÁTEK 5. 8. 19.30 hod.	Solovič - Lasica - Satinský PLNĚ VRECKA PEŇAZÍ Divadelný súbtor ZK ROH Tesla LIPTOVSKÝ HRÁDOK, režie JUDr. Ivan Šenšel. Patronát - ZTS Stavostroj, národní podnik, Nové Město nad Metují.
SOBOTA 6. 8. 16.30 hod.	Solovič - Lasica - Satinský PLNĚ VRECKA PEŇAZÍ Divadelný súbtor ZK ROH Tesla LIPTOVSKÝ HRÁDOK, režie JUDr. Ivan Šenšel. Patronát - ZTS Stavostroj, národní podnik, Nové Město nad Metují.
19.30 hod.	Milan Calábek KRÁSNÁ FRANTIŠKA aneb STRAŠNĚ REJDY MORČKÝCH VRAHŮ Malá scéna OKS a LŠU GOTTWALDOV, režie Ant. Navrátil. Patronát - Veba, národní podnik, závod Broumov - Olivětín.
21.00 hod.	Slavnostní zakončení přehlídky

Program v sokolovně ve Žďárnkách

ÚTERÝ 2. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	V. Vančura - F. Zborník MARKĚTA Divadlo ŠUPINA MěstKS VODŇANY, režie F. Zborník. Patronát - Tepna, národní podnik, závod 07 Hronov I.
STŘEDA 3. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	J. Šotola - Z. Potužil KUŘE NA ROŽNI Divadelní studio D3 OKS KARLOVY VARY, režie Anna Franková. Patronát - Agrostav Hronov II.

ČTVRTEK 4. 8. 16.30 hod. 19.30 hod.	Josef a Karel Čapkové ADAM STVOŘITEL nepravděpodobná reportáž o pravděpodobné diskotéce. ANEBDIVADLO OKD PRAHA 3, režie Milan Schejbal a Kateřina Fixová. Patronát - ČSAD, národní podnik dopravní závod 503, Náchod.
--	---

Dílna amatérského divadla

30. 7.—6. 8.	KLUB MLADÝCH DIVADELNÍKŮ ve Velkém Dřevíči (Dle denního programu.)
31. 7.— 6. 8. 9.00 - 12.00 hod.	DISKUSNÍ KLUBY VE ČTYŘECH SKUPINÁCH v základní škole na náměstí.
3. 8. a 6. 8. 10.30 - 13.00 hod	SPOLEČNÝ DISKUSNÍ KLUB v SZK ROH MAJ (Slávie) (V těchto dnech jsou skupinové kluby zkrácené.)

Mimodivadelní program - park A. Jiráka

PÁTEK 29. 7. 21.30 hod. a 22.00 hod.	OHEŇ PŘÁTELSTVÍ Filmový večer.
SOBOTA 30. 7. 15.00 hod. a 21.15 hod.	KONCERT dechové hudby SZK ROH NÁCHOD před budovou divadla A. Jiráka. Filmový večer STRAKONICKÝ DUDÁK
NEDELE 31. 7. 16.30 hod. a 21.15 hod.	Představení souboru IRIS OKD PRAHA Drda, Rolečková - JAK PRINCEZNA HÁDALA AŽ PROHÁDALA Filmový večer HRÁTKY S ČERTEM
PONĚLÍ 1. 8. 16.30 hod. a 21.15 hod.	KONCERT hudebního souboru KOREKCE SZK ROH BROUMOV. Filmový večer PANNA A NETVOR

ÚTERÝ 2. 8. 16.30 hod. a 21.15 hod.	Představení loutkářského souboru PARAVAN SZK ROH NÁCHOD (Loutkové pohádky.) Filmový večer Diafonní program o úpravách a rekonstrukci Národního divadla a dostavbě okolí. Přednáší ing. Antonín Skoták.
STŘEDA 3. 8. 16.30 hod. a 21.15 hod.	KONCERT hudebního souboru VEGA CZV SSM TEPNA NÁCHOD Filmový večer CECH PANEN KUTNOHORSKÝCH
ČTVRTEK 4. 8. 16.30 hod. a 21.15 hod.	Představení divadelního souboru SZK ROH ÚPICE E. F. Burian - HRA O DOROTĚ Filmový večer RADŮZ A MAHULENA
PÁTEK 5. 8. 16.30 hod. a 21.15 hod.	KONCERT hudebního souboru PROXIMA NKS NÁCHOD Filmový večer POSLEDNÍ LEČ
SOBOTA 6. 8. 16.30 hod. a 21.15 hod.	KONCERT folkové skupiny JEŽCI - SZK ROH MAJ HRONOV Filmový večer RUSALKA

Výstavy

30. 7. — 6. 8. 8—12 hod. 13—17 hod.	ČESKÉ JEVIŠTNÍ UMĚNÍ ve fotografii PAVLA HORNÍKA Základní škola v Hronově, vchod z Čapkovy ulice.
30. 7. — 6. 8.	KRAJINY Z HRONOVA A OKOLÍ v kresbě KARLA ŠAFÁŘE Jiráskovo divadlo, otevřeno během divadelních představení.

DIVADLO JE ŽIVOT — ŽIVOT JE MÍR.

V sobotu 30. července 1983 v 16 hodin před Jiráskovým divadlem se sejde již po triapadesáté k slavnostnímu zahájení Jiráskova Hronova. Je to další národní přehlídka amatérských divadelních souborů konaná v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti vyhlášeného na počest 35. výročí Vítězného února. Uskuteční se jako vrcholná akce amatérského divadla v rámci Roku českého divadla.

Obsahově je letošní přehlídka zaměřena na českou klasickou a současnou tvorbu. Půjde o to ukázat, že amatérské divadlo je v nejlepším smyslu slova moderní a aktuální a je stálým přínosem současné socialistické kultury.

Přehlídka se zaměřuje i na práci s členy divadelních souborů mimo vlastní divadelní představení a to formou diskusí, rozběrů práce a besed s profesionálními umělci a odborníky. Mladým divadelníkům je určen Klub, ve kterém získají teoretické vědomosti z různých oborů divadelního umění.

Výběr souborů na 53. ročník Jiráskova Hronova byl prováděn krajskými porotami, takže každý kraj nominoval svůj nejlepší soubor. Jako host vystoupí nejlepší slovenský soubor na základě výběru Osvětového ústavu v Bratislavě.

V rámci mimodivadelních programů vystoupí odpoledne v parku Aloise Jiráska již tradičně hudební soubory náchodského okresu a večer se budou konat filmová představení. Po celou dobu přehlídky budou v divadle a tělocvičně ZŠ otevřeny 2 výstavy.

Organizační štáb ve spolupráci s dalšími organizacemi a institucemi organizačně připravuje potřebné podmínky tak, aby časový harmonogram 53. Jiráskova Hronova a zejména vytyčené cíle byly splněny.

Nechť je 53. Jiráskův Hronov důstojným příspěvkem amatérských divadelníků k dalšímu rozvoji naší socialistické vlasti, přátelství, porozumění, humanismu a míru.

RSDr. ZDENĚK KOŠVANEC,
místopředseda ONV v Náchodě
a předseda org. štábu 53. JH

DRAMATICKÝ ODBOR A. JIRÁSEK
KK ROH ŮPICE
nositel Ceny Antonína Zápotockého

E. F. Burian
**HRA
O DOROTĚ**

pátek 29. července 1983
ve 20.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Věra Husáková

Režie: Petr Kracík

Scéna: Jaroslav Milfajt

Hudba: E. F. Burian

Hudební spolupráce: Bohumil Truneček

Pohybová spolupráce: Eva Kröschlová j. h.

Technická spolupráce: Stanislav Kábrt, Jaroslav Kadaník,
Václav Smutný, Josef Kult

OSOBY A OBSAZENÍ

Doufil — Jaroslav Jebousek, Josef Müller

Král Africius — Jana Kýnlová st., Jaroslava Řezníčková,
Blanka Vylíčilová

Panna Dorota — Jana Hejnová, Jana Pokorná,
Míla Richterová

Anděl — Hana Pospíšilová, Ivan Pospíšil,
Jana Rejdáková

Čert — Milena Kýnlová, Květoslav Matyska

Starší katan — Milan Kýnl, Jaroslav Karlík,
Pavel Švorčík

Mladší katan — Josef Krejza

Formani — Ladislav Balcar, Jiří Nývlt, Věra Balcarová

Muzikanti — Vladimír Hudousek, Jaroslav Hofman,
Miroslav Tomeš, František Vít, Vladimír Záliš,
Bohumil Truneček, Josef Nováček, Josef Švorčík

SLOVO O SOUBORU

Soubor završí v příští sezóně 150 let své činnosti. Od tradičně pojaté divadelní práce (činohra i opera) směřuje jeho dnešní snaha k uvádění současných textů k muzikálům, k autorským, publicistickým pořadům i širší spolupráci na organizaci kulturně společenského života na Úpicku. Nové podněty přináší souboru široké kontakty s českým i slovenským amatérským divadlem, cílevědomé vzdělávání všech členů i dnes tradiční Festival současné angažované divadelní tvorby v Úpici, založený v roce 1974. Příznivci vzpomínají např. na trojí úspěšné vystoupení souboru na Jiráskově Hronově (1975, 1976, 1981 — Silvestr, Sonatina pro páva, Tak, kdo k čertu odejde) i na vystoupení na Festivalu ruských a sovětských her ve Svitavách (1982 — Hoře z rozumu). Soubor byl iniciátorem a hlavním pořadatelem Mírového poselství východočeských ochotníků — putování k základním kamenům Národního divadla u příležitosti 115. výročí jejich položení, na počest Světového shromáždění za mír a život, proti jaderné válce a Roku českého divadla.

SLOVO O HŘE

20. století svedlo o lidové divadlo, o jeho začlenění do české divadelní historie i do současného kontextu nový zápas. A místo vpravdě průkopnické patří Emilu Františku Burianovi. 23. 6. 1938 uvádí svoji Lidovou suitu. Neděje se tak právě v této době — tak tragické pro náš národ — náhodou. Lidové divadlo je pro něho divadlem, které pročištuje českou mluvu, odstraňuje konvence, které spoutávají fantazii. Všechno, co se nachází ve hře lidu, je mu základem divadla. Jestliže si Dramatický odbor Jirásek KK ROH Úpice vybral pro své „kočovní“ divadlo v tomto slavnostním roce českého divadla právě Burianovu „Hru o Dorotě“ z Lidové suity, potom asi nemohl mít šťastnější ruku. Navazuje vskutku na jednu z největších tradic našich divadelních dějin. A svým způsobem i na tradici nejstarší, neboť se vine od první třetiny 17. století až po dnešek. A možná, až jejich vůz tažený koňmi vjede do našich ulic, že vznikne onen „zázrak“, který byl pro naše lidové divadlo samozřejmostí. Zázrak hlediště a jeviště, které splyne v jedno tělo a jednu duši a všichni budeme aktéry onoho svátku, který se nazývá Rok českého divadla.

Doc. dr. Jan Císař, CSc.

DIVADELNÍ SOUBOR SZK ROH MAJ
HRONOV

Alois Jirásek
JAN ROHÁČ

sobota 30. července 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Věra Prouzová
Dramaturgická úprava: Jarmila Černíková
Režie: Josef Vavříčka
Scéna: Vratislav Habr, j. h.
Technická spolupráce: Ludvík Lof, Jiří Bartoň,
František Vacek

OSOBY A OBSAZENÍ

Aleš Vřešňovský z Risenburka,
správce království českého — Josef Kindl
Hynce Ptáček z Pirkštejna — Zdeněk Zelený
Jan Velvar, konšel
Starého města pražského — Miroslav Lelek
Kněz Prokop Holý — Luboš Škoda
Jan Čapek ze Sán,
hejtman polní obce Sirotčí — Jiří Kubina
Jan Roháč z Dubé, hejtman tábořský — Miloš Fendrych
Hrdinka — Jiří Borůvka
Baba, bratři tábořští — Miroslav Benda
Anna, Velvarova dcera — Renata Lelková
Sigmund, císař římský, král uherský — Luboš Červený
Kašpar hrabě Šlik, kancléř císařův — Bedřich Beran
Arnošt z Vlašimě, dvorní maršálek — Václav Soukup
Diviš Bořek z Miletínka — Vladimír Forman
M. Jan z Příbrami — Čeněk Horných
Městský písař — Zdeněk Svoboda
Císařovna Barbora — Věra Macková
Žebravý mnich — Tomáš Bartoň
Kejklíř — Václav Soukup
Bakalář — Vladimír Forman
Matrona ze Sieny — Věra Macková
Lucetta — Jana Pašfálková
První paní — Hana Soukupová
Druhá paní — Renata Lelková
Třetí paní — Ingrid Manychová
Čtvrtá paní — Lída Hrochová
Hosté císařova dvora — Josef Nosál, Aleš Obršál,
Tomáš Bartoň, Hana Soukupová, Jaroslava Červená,
Lída Hrochová, Ingrid Manychová, Jitka Raková,
Hana Škopová, Jana Pašfálková

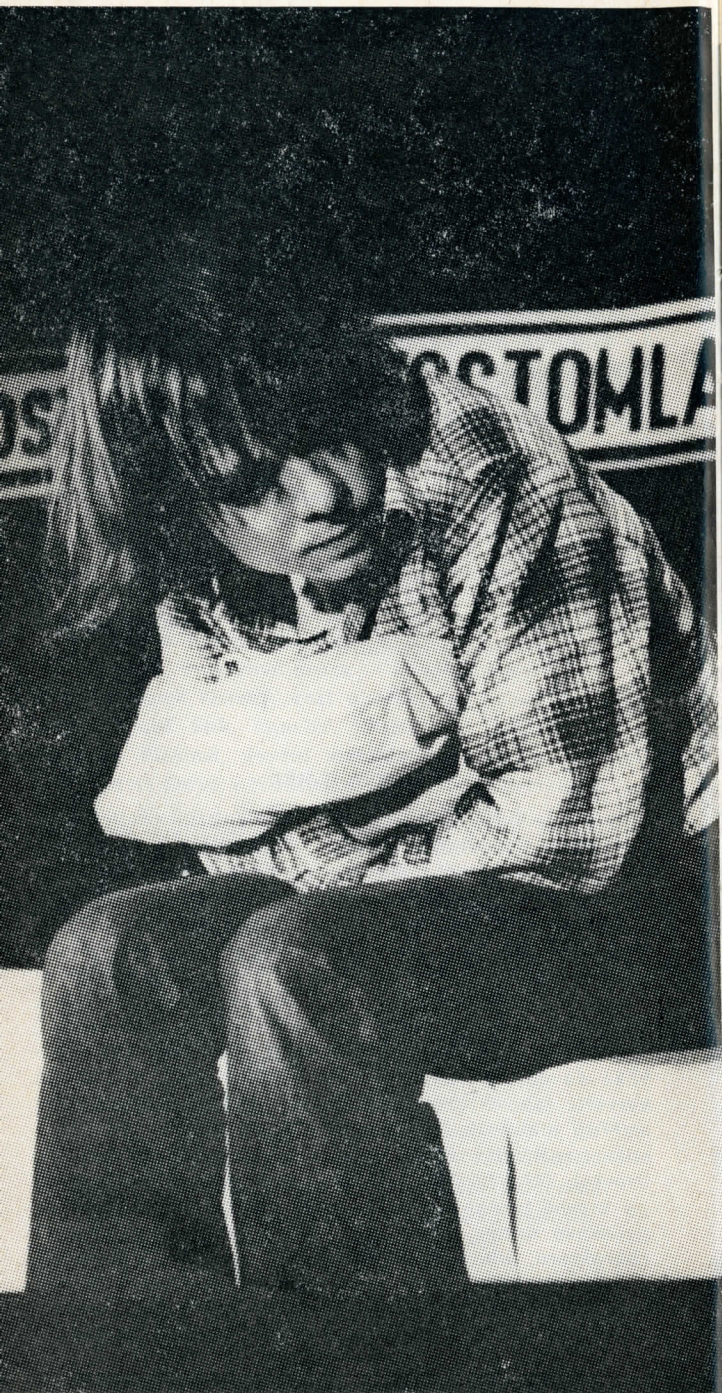
SLOVO O SOUBORU

Hronovský divadelní soubor má za sebou stopadesátiletou historii. Je poznamenán hlubokým zájmem o divadlo, literaturu a zejména o život města, v němž působí. V jeho repertoáru najdeme hry současných i klasických autorů, mezi nimi zvláštní místo zaujímá dílo hronovského rodáka Aloise Jiráska, k němuž našel vztah zcela nevšední, plný vážnosti a pochopení. Novou a netradiční cestou jde soubor při uvádění literárních pořadů ke kulturně politickým výročím, jednotliví členové účinkují při různých příležitostech — Večery u samovaru, předávání občanských průkazů, večery BSP, besedy s mládeží, pro Kruh přátel Jiráskova Hronova, Jiráskovy Hronovy atd. Soubor se představil na přehlídce v Krnově, Jablonci n. N., ve Svitavách, Chlumci n. C., Jaroměři, Spišské Nové Vsi, Úpici, Náchodě, Hronově aj. V posledních letech uvedl divadelní soubor SZK ROH MAJ s velkým úspěchem Jiráskovu Lucernu, veselohru sovětských autorů Braginského a Rjazanova Sůva, Goldoniho Zvědavé ženy a k Roku českého divadla nastudoval hru bratří Čapků Ze života hmyzu, Jiráskova Jana Roháče a pro děti Pohádku o líných strašidlech.

SLOVO O HŘE

Po celé desetiletí patří k dobré vnitřní tradici hronovského divadelního souboru pozorně naslouchat rytmu moderního života, jeho zjevným i skrytým konfliktům a svěbytnými prostředky divadla spoluvytvářet kulturní prostředí města a jeho okolí. Většina jevištních výpovědí kolektivu je poměřována schopností oslovit především současníka, propůjčit třeba i historickým postavám dnešní měřítko hodnot, společenských i lidských jistot. Závěrečná část historické trilogie A. Jiráska „Jan Roháč“ už delší čas provokovala soubor k tomu, aby uvedl diváka do dějů následujících po bitvě u Lipan. Soubor si vytvořil takové inscenační podmínky, které komplexně směřují nikoliv k fresce, historickému obrazu, ale k po-stižení vnitřního smyslu boje, jenž se Roháčovým osudem uzavřel. DS SZK ROH MAJ v Hronově se při své práci na kresbě postav a vztahů mohl opřít nejen o samotné Jiráskovo drama, ale také o řadu faktů regionálního charakteru, které „z druhé strany dějin“ vypovídají o osudech lidí, jejichž stopy zůstaly zachovány proto, aby převzali Roháčův odkaz.

M. Marek

KRUH 10,
DIVADELNÍ SOUBOR DOMU KULTURY
HRÁDEK NAD NISOU

B. Hrabal - V. Nývlt

**OSTŘE
SLEDOVANÉ
VLAKY**

neděle 31. července 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Eva Stuchlíková
Úprava, dramaturgie: Václav Nývlt
Režie, scéna a kostýmy: — PhDr. Jitka Stuchlíková
Technická spolupráce: Slávka Kynzlová,
Drahoslav Zamrzlo, Pavel Čejka, Jaroslav Souček

OSOBY A OBSAZENÍ

Miloš Hrma — Ivan Řezáč j. h.
Ladislav Hubička — Milan Janáček
Přednosta — Walter Herrgesell
Přednostová — Drahomíra Sulkeová
Máša — Alena Danihelová
Zdenička — Zuzana Borodinová
Doktor — Ivo Brát
Viktorie Frei — Jaroslava Hejduková
Sestřenka — Zdena Peukerová
Paní Svatá — Vladimíra Pütová
Rada Zedníček — Jaromír Faltus
Strojvůdce — Jiří Hatan
Leutnant — Jiří Peuker
Voják — Pavel Danihel

SLOVO O SOUBORU

Věk? „Patnáct.“ Název? „Kruh 10.“ Proč? „Bylo nás deset. Na začátku. Většina vytrvala. A lákala a učila a taky se loučila s kupou dalších. Na loňské prosincové patnáctiny jsme rozeslali sedmdesát pozvánek. Přesně tolik mladých KRUHEM 10 za ta léta prošlo.“ Repertoár? „Pohádka Byl jednou jeden drak, Nebe na zemi, Komédie o masopustu od Shakespeara například z poslední doby.“ Zajímavost? „V Hrádku nad Nisou vedl Dům kultury výtečný organizátor. Pomohl tady vytvořit báječnou atmosféru tradiční přehlídky amatérských divadelních souborů libereckého okresu. Zásadně vyprodané. A my jsme si vymysleli, že klání divadelní doplníme sportovním. To byste koukali jak tamnější soubory teď trénují volejbal. A protože nápad dobře dopad, má teď Hrádecký divadelní podzim sestru: soutěž monologů (případně dialogů) večer a volejbalový turnaj přes den. A to vždy v červnu a „O dva poháry hrádecké Mahuleny“. Můžeme něco dodat?“ Prosím! „Víte, kde jsme se těch patnáct let učili základům dobrého a moderního amatérského divadla? Tak v diskusích a při sporech na Jiráskových Hronovech!“

SLOVO O HŘE

Slovo o hře? Jenomže „Ostře sledované vlaky“ divadelní hrou nejsou. Když si dnes — už po tolika letech — promítnete Menzelův film, zjistíte, jak se kostra Nývtova filmového scénáře stala páteří Nývtovy jevištní dramaturgie. A když se vrátíte k samotné Hrabalově novele, uznáte, jak nesnadný úkol to byl... Není to tedy divadelní hra, nicméně tvrdíme; je to dobrý výchozí materiál pro divadelní inscenaci. Pokud se hercům podaří vytvořit škálu nabídnutých lidských typů — od samozřejmého hrdinství, přes zbabělou přizpůsobivost, váhavou opatrnost až k odvaze ke krásným činům. Pokud tvůrci inscenace udrží při vyprávění příběhu rovnováhu úlevného smíchu, jímavé poezie a zasahující tragiky. I tak budou všichni měřeni ne Václavem Nývlttem, ale Bohumilem Hrabalem, jeho svéráznou a svébytnou literární poetikou. Oni se však pokusili o poetiku divadelní a — svou. Přípravení na spory, zda jejich jevištní metafora je dostatečně sdělná, zajímavá a působivá. A to především pro mladé publikum. Ne nadarmo zní v inscenaci písně z gramofonové desky s názvem GENERACE...

DIVADELNÍ SOUBOR JIŘÍ
KaSS MěstNV PODĚBRADY

Fráňa Šrámek

ZVONY

pondělí 1. srpna 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Drahomíra Baštová

Režie: Jan Pavlíček

Scéna: Hana Tomková

Technická spolupráce: František Dolanský,

Jiří Folprecht

Výtvarná spolupráce: Karel Myšák, Viktor Knobloch,
Vladimír Frančík st.

OSOBY A OBSAZENÍ

Peterka — Zdeněk Ulrych

Babička — Karel Myšák

Starosta — Jan Najman

Lojzík — Jiří Horák

1. voják — Vladimír Frančík

Jírovcová — Jaroslava Pavlíčková

Rozára — Karla Kristenová

Anežka — Vendula Slánská

Chramous — Jaroslav Koloděj

Václav Luka — Miroslav Hraběta

Kuťápka — Eduard Macháček

2. voják — Jaroslav Sedláček

Peterková — Drahomíra Baštová

Šenkýřka — Bohumila Vosáhlavá

Šelepka — Bedřiška Rybáčková

Švarcová — Světlana Líznerová

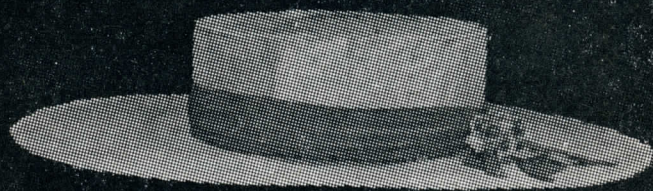
SLOVO O SOUBORU

DS Jiří, více jak stodvacetiletý soubor, pracuje v podmínkách malého města, bohatého na kulturní tradice, pořádajícího recitační událost roku — Neumannovy Poděbrady pro profesionály a pracovní setkání — Festival mladého amatérského divadla pro progresivní a mladé ochotnické soubory. Kupodivu, to vše se děje bez divadelní budovy. Poděbradský soubor pracuje 30 let s jediným amatérským režisérem, za posledních 10 let měl to štěstí, že mohl uvést skvosty dramatické literatury: Jiráskovu „Vojnarku“ (na Hronově). „Ten, který dostává políčky“ od Andrejeva, Makajonakův „Tribunál“ (na Hronově), Puškinova „Evžena Oněgina“, Fieldingovu „Tragédii o životě a smrti Palečka velkého“, „Oldřicha a Boženu“ F. Hrubína a dnes Šrámkovy „Zvony“. Práce v souboru není žádnou idylou, často nás práce bolí, nevrážíme na okolí, když se nedaří, a to bývá často, abychom se v ohrožení stmelili. Teď zrovna se tmelíme na 53. Jiráskův Hronov.

SLOVO O HŘE

Zvony měly premiéru 22. 4. 1921 v Národním divadle. Od té doby byly hrány pouze v letech 1966 (Divadlo S. K. Neumanna) a 1971 (Karlovy Vary). Ochotnické soubory cestu ke Zvonům rovněž nenašly. Zvony jsou od povědí básníka na válku, která je líčena jako zločin na lidskosti. Protest je odkryt v obrazech obyvatel, ve kterých se uvolňují špatné, až kruté stránky charakteru. Zdena Hásková odsoudila 3. akt, Josef Hora vytkl idylčnost, úzký úsek válečné nálady, i to, že chybí tragický rys: hrabivost a požívačnost. K. Svoboda a K. Engel-müller hru odmítli. J. Knap považuje hru za obhroublou frašku s nechutnými vtipy, když až závěr 3. aktu uspokojí. Deník Práce v roce 1966: Zvony, to je věčné vyrovnání lidského svědomí s děním silnějším, než je vůle ke cti a pravdě. O. Fischer soudí o Zvonech, že jsou nejdůležitější Šrámkovou hrou, která dosud čeká na svou jevištní rehabilitaci. F. Černý vytýká pochmurnost a naturalismus. Od uvedení Zvonů uplynulo tedy 62 let, zůstaly ležet víceméně nepovšimnuty, dějiny napsaly od té doby nejednu krutě nepovedenou kapitolu, v myšlení lidí a chápání Šrámkova tématu se také mnoho změnilo. V této situaci jsme si přečetli Zvony.

1900

DIVADELNÍ STUDIO DOSTAVNÍK
ZK ROH ŽELEZNIČÁŘŮ
PŘEROV

Jan Werich - Jiří Voskovec

HELENKA JE RÁDA

aneb

Slaměný klobouk

středa 3. srpna 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Ivo Kolařík

Úprava, dramaturgie: Pavel Dostál j. h.

Režie: Ivo Kolařík

Scéna: Hana Chromčíková, Luděk Kadák

Kostýmy: Hana Chromčíková

Hudební spolupráce: dr. Vladimír Čech j. h.

Pohybová spolupráce: Pavel Dostál j. h.

Technická spolupráce: ing. Jiří Olivík, Josef Ponížil

OSOBY A OBSAZENÍ

Fadinard, ženich a soukromník — Čestmír Beták

Helenka, jeho nevěsta — Hana Němečková

Emil, poručník, gentleman — František Dostálek

Luisa B., jeho přítelkyně — Hana Chromčíková

Nonancourt, hlava rodiny — Luděk Kadák

Bobin, jeho synovec — Ladislav Smelík

Emilie, jeho neteř — Ema Sehnalová

Vézinet, hluchý strýček — Ladislav Polydor

Klára, majitelka módního salónu — Daška Stoklásková
Božena Weiglová

Tardiveau, obchodní příručí — Jaroslava Medková

La Goulue, hvězda — Alena Mruzová

Baronka de Champigny — Božena Weiglová

Beauperthuis, válečný rada a paroháč — Libor Stoklásek

Muž, který do toho mluví — Jiří Olivík

Generál Rosalba — Ivo Kolařík

Sluhové — Jaroslav Salus

Hraje rytmická skupina „Žirardák“.

SLOVO O SOUBORU

Dostavník se začal formovat v bývalém Klubu dopravy a spojů, nyní Klubu železničářů, na podzim v roce 1970. A již první premiéru revuálního pořadu „S dostavníkem kolem světa“ soubor předvedl na scéně zřizovatele v březnu 1971. Letos vstupuje tedy DOSTAVNÍK do třinácté sezóny. Během své existence stačil nastudovat sedm estrádně revuálních pořadů, stejně množství muzikálů a několik literárně hudebních pásem k významným politickým výročím a oslavám. Zavezl jméno Přerova do mnoha měst a dědin, členům souboru tleskali mladí i staří, doma i v Polsku. V posledních dvou letech převládá v dramaturgii „Dostavníku“ muzikálový žánr. Incenace „Lysistraty“ a autorská spolupráce zkušené dvojice P. Dostál — R. Pogoda znamenala pro soubor v roce 1981 nejen prvenství v krajské divadelní soutěži a Cenu diváka v Přerově, ale i další úspěchy na divadelních festivalech v Napajedlích a Štamberku. V letošní třinácté sezóně, navzdory tomuto „nešťastnému“ číslu, se DOSTAVNÍK opět rozjíždí na plné obrátky. Po vítězství v krajské divadelní soutěži a doporučení na 53. Jiráskův Hronov přinesla inscenace vaudevilového písničkálu „Helenka je ráda“ souboru Cenu diváka v Přerově, na divadelním Máji v Krnově, první místo na festivalu v Napajedlích a druhé ve Štamberku.

SLOVO O HŘE

Věřte nebo nevěřte, ale hraje se už 132 roků ten nečetněkrát sežraný Slaměný klobouk. Původně si ho vymyslel mistr francouzské frašky Eugene Labische, který jej spolu s Eduardem Martinem napsal v roce 1851. V roce 1934 jej Voskovec s Werichem zařadili do repertoáru Osvobozeného divadla. Dotvořili důmyslou zápletku, děj umístili do roku 1900, připsali a přepsali některé postavy a Jaroslav Ježek zkomponoval několik hudebních čísel. V této podobě se Slaměný klobouk dočkal 82 repríz. V roce 1957 obnovil Jan Werich v Divadle satiry Slaměný klobouk s hudbou Vladimíra Hály pod titulem Helenka je ráda. Naše úprava Slaměného klobouku se snaží o funkční využití hudby Jaroslava Ježka v písničkách Osvobozeného divadla. I když nebyly původně do Slaměného klobouku komponovány, zdála se nám Ježkova hudba pro náš záměr muzikálové adaptace inscenace přímo ideální. Z tohoto důvodu jsou některé scény, situace, výstupy a dialogy v libretu upraveny tak, aby zařazené písně a tance plnily svoji žánrovou muzikálovou funkci. A na otázku škarohlídů co nás fascinuje na ztřeštěné frašce, odpovídáme: Tam, kde je smích a legrace, tam, kde neschází humor, tam je pohoda. A kde je pohoda, tam je lidem dobře. Ostatně o to nejde jenom nám. Proto hrajeme Slaměný klobouk.

MALÁ SCÉNA LŠU A OKS
GOTTWALDOV

Milan Calábek

**KRÁSNÁ
FRANTIŠKA**
aneb

*Strašné rejdy
mořckých vrahů*

pátek 5. srpna 1983 v 16.30 hodin
sobota 6. srpna 1983 v 19.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Josef Holcman
Úprava, dramtizace: Antonín Navrátil

Scéna a režie: Antonín Navrátil

Kostýmy: Anežka Navrátilová

Hudební spolupráce: Václav Hálek

Technická spolupráce: Vladimír Komora, Zdeněk Malota,
Jaroslav Pešák

OSOBY A OBSAZENÍ

Král Zabuša, potentát eňglický — Michal Mašek
Králová — Dagmar Dědková, Hana Hošková
Františka, céra královská — Jana Pšenčíková
Cidlina, její šikovná komorná — Pavlína Chlopčíková
Kancovský, kadidlář — Radislav Sedláček
Kunrát, jeho syn, nesrdečný padouch — Zdeněk Julina
Drahuš, jeho syn a turkobijce — Jan Štátný
Kulíšek, mořcký vrah — Jiří Devát
Vrahomord, mořcký vrah — Milan Macura
Pan Franc, minystr — Kamil Spáčil, Vladislav Mach,
Blázen — Dušan Škubal
Amor — Jiří Devát
1. zbrůjnoš — Khaled Orfali
2. zbrůjnoš — Vladislav Mach, Kamil Spáčil
3. zbrůjnoš — Radislav Sedláček
1. kolovrat — Denisa Ireinová
2. kolovrat — Renata Kroulíková
Duch Kancovského, kadidláře — Radislav Sedláček
Milan Macura
1. štipáček — Ivana Sedláčková
2. kolovrat — Renata Kroulíková
1. motýl — Martina Karabcová
Hrom a blesky — Hana Hošková, Dagmar Dědková
Lid a rozliční oudové — všichni figurující

SLOVO O SOUBORU

Zrod amatérského divadelního souboru Malá scéna se datuje od roku 1969, kdy byly při Parku kultury a oddechu v Gottwaldově vytvořeny podmínky pro jeho působení. O nesmírném nadšení a obětavosti prvních členů souboru svědčí nejen 9 premiér za první sezónu, ale také sama skutečnost, že se nebáli ani práce manuální. Sami si vyráběli kostýmy, dekorace, podíleli se na veškerých pracích bez ohledu na osobní volno. Rok 1971 znamenal přelom pro malý soubor. V tomto roce nastupuje na LŠU jako externí pracovník literárně dramatického oboru herec Divadla pracujících v Gottwaldově Antonín Navrátil, jehož zásluhou se rodí a začíná utvářet nová koncepce souboru Malá scéna. Stále konkrétnější podoby nabývá myšlenka režiséra inscenací Antonína Navrátila „O divadle pro děti, o dětech a s dětmi“, a tak od roku 1975 pracuje pouze s dětskými herci. Máme-li co nejstručněji shrnout výsledky čtrnáctileté práce souboru Malá scéna, tedy... 42 premiér, asi 570 představení, čtyři účasti na Jiráskově Hronově, zahraniční zájezdy do Maďarska, NDR, dvakrát do Velké Británie, Polska, Rumunska, film „Škola hry“, dvě inscenace v Čs. televizi, cena ministra kultury ČSR atd.

Anežka Navrátilová

SLOVO O HŘE

Dialog — úryvek ze hry.

Kunrát: Ty jeden pyšnej, lhavej pokrytec! Takhle mně se chceš vysmívat a brepty vo duši k smrtelnému klání vyzejvat? na tento mord se už vot dětinství těším.

Drahuš: Co bratr růže a kříže já vrátil se s křfí prosluněnou, srdcem smířlivým i proto nežizním po smrti, ba ani potupě tvé.

Kunrát: Já však dřív outěchu si nedám, pokaď tímto mečem tě nezamorduju, touto pěstí lerku/tvou nerozbiju a ruce svý neumyju v tvé křfí kouřící!

Drahuš: Bratře, víš jistě, že takto dojdeš, po čem prahne duše tvá? Což nevíš, že každěj je zraněn rana-ma, jenž rozdíl? Nikoli tyrancťvím, byt často se práve zove, jen dobrotou lze dobra domakat se. Co v duši zaseješ, to v těle svém a světě sklidiš jen. Ze stejného vždy stejné raší. K žádnýmu tedy neměj nenávisť i probůch, voutup vot toho dvouboje na život a na smřf!...

Z úryvku je patrné, že jde o spor zla s dobrem a o vítězství toho druhého. To vše jazykem svižným, veselým a staročeským — ku obveselení ctěného publika. Tento nadčasový konflikt je základním motivem hry o krásné Františce, kterou vám nabízíme.

Antonín Navrátil

DIVADELNÝ SŮBOR
ZK ROH TESLA
LIPTOVSKÝ HRÁDOK

Solovič - Lasica - Satinský

PLNÉ VRECKA PEŇAZÍ

pátek 5. srpna 1983 v 19.30 hodin
sobota 6. srpna 1983 v 16.30 hodin

JIRÁSKOVO DIVADLO

Vedoucí souboru: Gejza Glevitzký
Úprava, dramaturgie a režie: dr. Ivan Šešel
Asistent: Jozef Krajčovič
Scéna: Ľubomíra Šešelová
Kostýmy: Mária Plšková
Hudbní spolupráce: skupina HORIZONT
pri ZV ROH BZVIL Ružomberok
Pohybová spolupráce: ing. Katarína Sochorová
Technická spolupráce: ing. Juraj Srba,
Ladislav Slosziar

OSOBY A OBSAZENÍ

Gejza Galiba, vedoucí holičství — Vladimír Rády
Gabika, jeho žena — Jarmila Kubáňová
Alfréd Cicák, holič — ing. Ján Šešel
Učnice Stázka — Vlasta Vanková
Mrenicová, taxikářka — ing. Dana Ceľuchová
Pivonka, státní zaměstnanec — Miroslav Kasprzyk
Neznámý zákazník — Oto Cibula
Dr. Plná — Ľudmila Slosiarová
Žebrák Ignác — Jozef Krajčovič
Moderátor — Jozef Krajčovič
Sbor

SLOVO O SOUBORU

Pred štvrtstoročím vytvorili pracujúci a nadšenci národného podniku TESLA v Liptovskom Hrádku priaznivé podmienky pre ochotnícke divadlo. Pod vedením dr. Ivana Šešela vytvorili nový ensemble: Divadelný súbor pri ČK ROH. Základný kolektív tvorili členovia z Lipt. Porúbky, L. Petra, Dovalova, Lipt. Hrádku, ktorí už v okolitých obciach kultúrne pracovali a ďalší nadšenci z radov pracujúcich národného podniku TESLA, ktorí sem prišli zo všetkých kútov našej vlasti. Snahou celého súboru bolo — vyplniť vákuum malého, rastúceho priemyselného mestečka v spoločenskokultúrnej oblasti, snažiť sa po sebarealizácii a po spoločenskej angažovanosti. Súbor je nositeľom Čestného uznania ministerstva kultúry (1967), Ceny Antonína Zápotockého (1980). Na Jiráskovom Hronove vystupoval súbor v rokoch 1976, 1978 a 1979 — (46. JH Jozef Hollý: Geľo alebo tí druhí a Geľo; 48. JH Carlo Gozzi: Kráľ jeleňom, 49. JH Ján Solovič: Pozor na anjelov).

SLOVO O HĚ

Plynú stáročia a tisícročia. Viera človeka vo vlastné sily a tvorivé možnosti rastie a silnie. My súčasníci tohoto neustále sa zrýchľujúceho procesu si ho uvedomujeme, vnímame ho plným priehrštím trháme plody zo stromu poznania. Využívame kolesá, energie, sústruhy, žeriavy, robotov a premyslenú organizáciu všetkých našich činností, a predsa dopúšťame sa kardinálnej chyby: Nepoznáme dostatečne sami seba. Nemáme na to dost času? Nevyrobili jsme ešte stroj na indikáciu vlastných hodnôt i šťastia. Hm — taký stroj ešte asi dlho mať nebudeme, ale... Zaslúžilý umelec — dramatik Ján Solovič, náš súčasník, indikuje naše bolesti, nedostatky, omyly v hre „Žobrácke dobrodružstvo“ a spolu s naším kolektívom interpretov postáv a postavičiek pranieruje ich a vysmieva sa im. Verme, že strely nášho súboru (hocí za pochodu) dopadnú do čierneho. Prečo za pochodu? Práve teraz si podávajú ruky pri tvorivej činnosti naše divadelné generácie, skupiny ľudí tvoriacich v určitom historickom období a podmienkach, ktoré nezištne vytvára pre nás naša socialistická spoločnosť. Nech sú podávajúce ruky symbolom niečoho, čo má hlbší zmysel pri hľadaní životných právd, pri hľadaní seba pre dnešok i budúcnosť.

DIVADLO ŠUPINA
MěstKS VODŇANY

V. Vančura - F. Zborník

MARKÉTA

úterý 2. srpna 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

ŽDÁRKY

Vedoucí souboru: František Zborník
Dramatizace a režie: František Zborník

Scéna: Libor Erban

Kostýmy: Jana a Miroslav Procházkoví

Hudební spolupráce: Karel Rychtařík, Josef Čábelka,
Lída Plachtová

Technická spolupráce: Bohumil Chán, Luděk Chán
Miroslav Procházka

OSOBY A OBSAZENÍ

Lazar — Jan Hála, Jiří Pokorný

Markéta — Slávka Šimáková

Kozlík — Zdeněk Plachta

Kateřina — Jana Procházková

Adexandra — Dana Burdová, Renata Veselá

Adam — Karel Rychtařík

Jan — Miroslav Vlček

Mikoláš — František Zborník

Simon — Josef Čábelka

Kristián — Jaroslav Kubeš

Hejtman — Jaroslav Klimeš

Prevorka — Alena Hálová, Eva Mašlová

Řádová sestra — Alena Hálová, Eva Mašlová

Zpěváci — Ludmila Plachtová, Josef Čábelka,
Karel Rychtařík

Kozlíkova a Lazarova čeleď, vojsko a lid — všichni

SLOVO O SOUBORU

Divadlo Šupina, jehož zřizovatelem je MěstKS Vodňany, pracuje od roku 1974. Od té doby nastudovalo řadu her, z nichž některé snad zůstaly v povědomí širší divácké obce. Vzpomeňme Tetauerovy „Úsměvy a kordy“ (49. Jiráskův Hronov), Klicperovu aktovku „Každý něco pro vlast“ (51. JH), Rilkeho „Píseň o lásce a smrti“ či Petrovovu variaci na dumasovské téma „Mušketyři po 30 letech“ (52. JH). Jen výjimečně tedy soubor opouští žánr komedie, kde se cítí nejvíc doma, vyhovuje totiž jednotlivým členům už z hlediska jejich osobností a typů. Zároveň jsou si však „Šupináci“ vědomi, že práce a pohyb v jednom žánru nutně vede k určitému zmechanizování v přístupu k textu i k rychlému vyčerpání výrazových prostředků. Proto tedy ta odskočení k Rilkemu či k Vančurovi. Přesto by měla komedie i nadále zůstat základním kamenem repertoáru souboru. Řada úspěšných vystoupení doma i v zahraničí o tom přesvědčuje.

SLOVO O HŘE

Občas je dobré vybočit z řady, nedokončit krok polikáté stejně nakročený. Krok, který tě sice bezpečně udržuje na vyšlapané cestě, ale je už dost vzdálen někdejšího prvního objevitelského krůčku. I Šupina tentokrát opustila dobře zmapovanou půdu komedie, aby vyzkoušela a snad i částečně renovovala své síly v jiném žánru. Stal se jím jeden z nejkrásnějších a nejsilnějších textů naší prózy (nebo poezie?), Vančurův román Markéta Lazarová. Převést tuto knihu o veliké, horké lásce, nesmiřitelnosti, zradě a zbabělosti do divadelního tvaru dokonale a úplně nebylo v našich silách. Vyprávíme tedy příběh v dějové linii i galerii postav chudší a někde i trochu jiný, než si pamatuje čtenář Vančurův (inscenace je v některých momentech ovlivněna i zážitkem jiných zpracování tohoto textu), ani autorův jazyk není vždy zachován, změny však nejsou podstatné. Uchýlili jsme se k nim jen tehdy, když původní krásná, básnivá, ale místy jen komplikovaná souvětí bránila ve stavbě dramatické situace. Všechny tyto změny si vyžádala představa divadelního tvaru, ovlivněná jistě i odhadem vlastních schopností či neschopností. Dali jsme tomuto příběhu název Markéta. Ale nechceme hrát pouze o ní.

DIVADELNÍ STUDIO D3
OKS KARLOVY VARY

J. Šotola - Z. Potužil

**KUŘE
NA ROŽNI**

středa 3. srpna 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

ŽDÁRKY

Vedoucí souboru: Vlastimil Ondráček

Režie: Anna Franková

Asistent režie: Hana Franková

Scénografie: Jiří Hnilička

Hudební režie: Petr Richter

Technická spolupráce: Zdeněk Fučík,
Bohumil Gargulák, Vlastimil Ondráček, Marek Šmídl,
Ivana Kačková, Miriam Tesařová

OSOBY A OBSAZENÍ

Matěj Kuře, vagabund — Jiří Hnilička
a potulný loutkář

Arlecchina, jeho láska — Anna Hyžíková

Lukášek, jeho bratr — Petr Richter

Hrabě Valdštejn
Falckrabě Sylkfrid

Barbora, Lukášková nevlastní dcera — Jana Franková
Anjela

Bůh — Jiří Hlávka

Páter Prosper
Mefistoteles

Hraběnka, Valdštejnova žena — Marcela Hlávková
Nevěsta
Falckraběnka

Hauptman Benda — Pavel Anđěl
Faust

Šmejcnrajch, falckraběcí syn — Alena Haladinová
Hlas

Wagner — Marie Hnilíčková
Hlas

Pimprle — Lenka Urbanová

Čert — Petr Netík

Pekelná žena Helena — Hana Franková

Sbor — všichni

SLOVO O SOUBORU

Uplynul rok, třináct vůní žákyně Marušky dosud nevyčichlo a já přicházím s Matějem Kuřetem. Bylo třeba hodně tvrdé a poctivé práce, abych pronikl do jeho duše. A stálo to za to. Stali jsme se více jak dobrými přáteli. Nebyla to však jediná premiéra této sezóny. Pro vagentové putování nastudovala moje mladší část tři pohádky (M. Truxová: O koze a kůzlátkách; Čapek — Lander: Zubejda Solimánská; K. Novák: O Palečkovi). Pro Divadlo jednoho herce nastudovala Hana Franková dramtizaci díla Ivana Olbrachta „O smutných očích Hany Karadžičové“ a Jiřina Postlová monolog Jeana Cocteaua „Lidský hlas“. Další pohádkou „O velrybě Lízince“ Květy Kuršové a satirickou komedií „Kat a blázen“ Voskovce a Wericha jsem sezónu uzavíral. Toulal jsem se po vlasti české. Mimo Západočeský kraj jsem své inscenace uváděl i v Poděbradech, Volyni, Děčíně, České Lípě, Třebíči, Prachaticích, Lysé nad Labem, Libochovicích a mám před sebou i cestu na Bratislavské kulturní léto 1983.

Soubor

SLOVO O HŘE

Matěj Kuře, opékaný na rožni svého údělu, není mučedník, bolestník, mrzout, desperant, cynik. Je ryze český obyčejný člověk, který se proslapává nesnáze a v jarních plískanicích nepřestává vidět, „že se na větvičkách dělají květy“.

Psanec a vyhoštěnec společnosti revoltuje únikem z jejích feudálních pout do svého bizarního světa frajkumštu, nadějíplného, ale iluzorního.

Kde, v čem je pravda? V tajemství těch nejnepatrnějších, nejvíce ukřivděných: „Držet dohromady, pomáhat si v neštěstí a jednat vlídně navzájem.“

Z předmluvy ke knize.

A kdo to činí, ne-li Bůh?

Sami si činíme. Bůh nečiní.

Zlý osud?

Nebuďte směšný, doktore.

Lidé?

Naturalmente! Člověk člověku! Bližní bližnímu! Syn synu! Sami si činíme!

Jiří Šotola — Kuře na rožni — 1976.

ANEBDIVADLO
OBVODNÍHO KULTURNÍHO DOMU
PRAHA 3

Josef a Karel Čapkové

**ADAM
STVOŘITEL**

*nepravděpodobná reportáž
o pravděpodobné diskotéce*

čtvrtek 4. srpna 1983
v 16.30 a 19.30 hodin

ŽDÁRKY

Vedoucí souboru: Milan Schejbal
Dramaturgická úprava a režie: Milan Schejbal,
Kateřina Fixová
Scéna a kostýmy: Hynek Bouček
Pohybová spolupráce: Jan Pilát
Technická spolupráce: Marcel Filipi, Vladimír Kraus,
Václav Větrovský

OSOBY A OBSAZENÍ

Adam — Hynek Bouček
Alter Ego — Michael Kaňok
Miles — Richard Stockar
Eva — Helena Křováková
Lilith — Daniela Holešťová
Žena Alter Egova — Eva Janáková
Zmetek — Kateřina Fixová
Adamovi lidé — Petr Nejedlý, Luděk Novotný,
Vladislav Knapp, Jan Pilát
AE lidé — Jana Pazderníková, Markéta Schejbalová,
Helena Křováková, Daniela Holešťová, Eva Janáková

SLOVO O SOUBORU

Jádro dnešního ANEBDIVADLA se vytvořilo ještě v rámci studentského souboru Dvacetník. Vlastní činnost souboru se datuje od sezóny 1976-1977. Od 1. ledna 1977 působí soubor při Obvodním kulturním domě v Praze 3. V sezóně 1978-1979 se obsazení souboru stabilizovalo a začala se důsledně uplatňovat pracovní koncepce (od té doby soubor pracuje pod současným uměleckým vedením i pod nynějším názvem). Výsledkem byly inscenace „Voják vydrží všechno“ a „Candide aneb Optimismus“, které má tento osmnáctičlenný soubor s věkovým průměrem 25 let na repertoáru dodnes. ANEBDIVADLO představuje soubor spíše studiového typu, který se soustřeďuje na hledání nových cest i za cenu případných neúspěchů. Využívá možnosti vystupovat na dvou různých scénách — v Žižkovském divadle (tradiční „kukátkový“ prostor) a v Junior klubu Na chmelnici (centrální prostor s modifikacemi). Zřetelné je ovlivnění typem tzv. „totálního divadla“, jehož důsledkem je i to, že ANEBDIVADLO je výrazně divadlem autorským. ANEBDIVADLO se pravidelně zúčastňuje řady festivalů a přehlídek, je vítězem pražské přehlídky celovečerních her v roce 1982 („Pábitelé“) a 1983 („Adam Stvořitel“). Před dvěma lety úspěšně reprezentovalo ČSSR na Mezinárodním festivalu malých divadel v Karlsruhe (NSR), letos v květnu bylo na zájezdu ve Francii a Španělsku.

SLOVO O HŘE

Neřekneme nic nového, když prohlásíme, že hra bratří Čapků Adam Stvořitel nepatří k nejjednodušším. Nás na této hře zaujala myšlenka, která silně rezonuje zvláště v druhé polovině hry. Myšlenka o sebezničení světa. Takto jsme hru „přečetli“ a tak se ji také snažíme interpretovat. A jelikož výchozím bodem (a posléze kritériem) většiny našich inscenací je chápání světa dnešní mladou generací, situovali jsme děj „Adama“ do jedné diskotéky. Šlo nám o to najít takové prostředí, které je blízké většině mladých lidí. Těch mladých lidí, kteří kromě touhy staré zničit a nové budovat se zatím v životě obtížně orientují a snadno se nechají svést. Chceme promlouvat k současnosti co nejpodstatněji a v době, kdy k nám přicházejí znepokojivé zprávy o dalším a dalším zbrojení, cítíme jako svou morální povinnost podpořit touhu všech zdravě uvažujících lidí: naše planeta je od toho, abychom na ni žili a ne abychom ji zničili.

53. JIRÁSKŮV HRONOV — programová brožura. — Vydal: Organizační štáb 53. Jiráskova Hronova. — Redakce: Václav Tichý. — Grafická úprava: Jiří Škopek. — Náklad: 900 ks. — Vytiskly: Východočeské tiskárny, provoz 23 Hronov. — Cena 5 Kčs.
Povoleno odborem kultury VČKNV Hradec Králové pod č. j. kult. 742/83.

